

Raad voor Werk en Inkomen

De Raad voor Werk en Inkomen is het overlegorgaan en expertisecentrum van werkgevers, werknemers en gemeenten. De RWI doet voorstellen aan de regering en andere partijen over het brede terrein van werk en inkomen. Doel van deze voorstellen is een goed functionerende arbeidsmarkt te bevorderen. Het vergroten van de transparantie van en het verbeteren van de kwaliteit op de re-integratiemarkt behoren eveneens tot de kerntaken van de RWI. Kijk voor meer informatie op www.rwi.nl.

Raad voor
Werk en
Inkomen

Gezamenlijke aanpak van gemeenten en sectoren bij de bestrijding van de economische crisis

HANDEN INEEN SLAAN

Nauwelijks opgemerkt, maar daarom niet van minder grote betekenis voor het regionale arbeidsmarktbeleid was de ondertekening op 20 mei van het zogeheten Nationaal Arrangement Arbeidsmarkt door de landelijke koepels van werkgevers en werknemers en VNG. In dit akkoord spreken de ondertekenaars af om op vijf concrete terreinen samen te gaan werken bij de bestrijding van de gevolgen van de economische crisis voor de arbeidsmarkt. Het gaat om 'zorgen dat mensen aan het werk kunnen blijven', 'gebruik maken van kansen op de arbeidsmarkt' (ofwel: van werk naar werk); 'jongeren op de arbeidsmarkt / voorkomen langdurige jeugdwerkloosheid'; 'investeren in werkgelegenheid' (door investeringen van gemeenten naar voren te halen) en 'ondersteuning van zelfstandigen zonder personeel'. In het Nationaal Arrangement is tevens de afspraak gemaakt om financiële middelen van sectoren en gemeenten te bundelen ten behoeve van de gezamenlijke activiteiten. Ook UWV heeft zich inmiddels aangesloten bij dit idee van regionale fondsen.

Gemeenten en sociale partners zullen op regionaal niveau steeds vaker tot elkaar moeten zien te komen. Voor het eerst hebben zij nu landelijke afspraken over een dergelijke samenwerking gemaakt, waarmee het Nationaal Arrangement ook een belofte vormt voor de toekomst van het regionale arbeidsmarktbeleid. De Raad voor Werk en Inkomen – samengesteld uit VNG en sociale partners – hooft dan ook graag een bijdrage aan het Nationaal Arrangement de komende tijd daadwerkelijk tot een succes te maken door monitoring en toezicht op de afspraken

Regionaal arbeidsmarktbeleid

Een voorbeeld van de grote betekenis van regionale samenwerking van gemeenten en sectoren is de bestrijding van de potentieel sterk oplopende jeugdwerkloosheid. Het is dan ook een goede zaak dat ook hierover in het Nationaal Arrangement Arbeidsmarkt afspraken gemaakt zijn. De focus ligt volgens het Arrangement vooral op regionaal/lokaal niveau; VNG en sociale partners zullen nader bezien hoe landelijke sectorale arrangementen, waarin per sector extra arbeids- en stageplaatsen geregeld worden, in de regio kunnen worden toegepast en welke samenwerking dit vraagt tussen gemeenten en sociale partners. Ook het kabinet focust in haar iets later verschenen Plan van Aanpak Jeugdwerkloosheid op het regionale/lokale niveau: gemeenten moeten op het niveau van de dertig plusregio's afspraken maken met werkgevers. Op basis van hieruit voortkomende regionale plannen van aanpak kent het kabinet extra middelen toe aan de plusregio's (voor 2009 is 60 miljoen gereserveerd). Dus eerst een (samenwerkings)plan, dan pas geld: een dergelijke benadering geeft een stevige prikkel om daadwerkelijk tot afspraken te komen tussen regio's en werkgevers. Ook deze benadering kan (en moet!) daarmee een begin zijn van structureel regionaal arbeidsmarktbeleid.

Verbinding

Het komt nu aan op de verbinding van deze twee benaderingen. Immers, enerzijds hebben landelijke sectorale afspraken het decentrale niveau nodig voor de uitvoering, en kunnen ondertekenaars ervan de benoemde uitvoerders niet aansturen; anderzijds vergoet het regionale niveau vaak dat veel zaken

overal hetzelfde zijn en dat de regio onderdeel is van een groter geheel. Als in regionale plannen van aanpak gebruik wordt gemaakt van afspraken uit nationale sectorale arrangementen, kan de landelijke coördinatie de regionale realisatie dus helpen. En de per regionaal actieplan beschikbare middelen kunnen dan weer bijdragen aan de realisatie van de afspraken uit de nationale sectorale arrangementen, zodat deze geen slagen in de lucht zullen blijken te zijn. Gelukkig trekken de sectoren zelf ook middelen uit, onder andere vanuit de O&O-fondsen. Voor een mooie publiek-private cofinanciering zijn nog wel de nodige stappen nodig: zo moeten de nationale sectorale arrangementen eerst nog wel daadwerkelijk tot stand komen.

VNG-voorzitter Jorritsma had de benodigde gezamenlijke inzet tijdens de Jeugdwerkloosheidstop (29 juni) niet beter kunnen verwoorden: "Kern van de zaak is dat we proberen de extra middelen van het kabinet te vervlechten met andere publieke (uitkeringsgeld gemeenten/participatiebudget) en private middelen (cao/O&O). De massa die gemeenten door die samenwerking met sectoren kunnen bereiken, zal opwegen tegen het overal zelf acquireren en bekostigen van plekken voor jongeren." Het Nationaal Arrangement maakt overigens duidelijk dat het bij deze gezamenlijke aanpak om meer gaat dan om de bestrijding van de jeugdwerkloosheid alleen. De RWI draagt daar de komende tijd graag zijn steentje aan bij.

Paul van Kruijning

Beleidsadviseur bij de RWI